Broj: S1 3 U 035147 20 U
Sarajevo, 29.07.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović kao predsjednika vijeća Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja Satwork d.o.o. Banjaluka, kojeg zastupa advokat Ognjen D. Đurić, iz Banja Luke, ulica Kralja Petra I Karađorđevića 85A, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-341-3/20 od 13.02.2020.godine, tuženog Ured za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 29.07.2021.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja od 05.07.2018.godine izjavljena na Odluku o poništenju postupka broj: 01-16-12-1480-38/17 od 20.06.2018.godine u dijelu zahtjeva za troškove, u postupku javne nabavke isporuke i inastalacije GPS uređaja za pozicioniranje, građenje i nadzor upotrebe službenih motornih vozila, ugovornog organa Uprave za indirektno oporezivanje BiH.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja u dijelu u kojem je odlučeno o dodijeljenim troškovima postupka, pokrenuo upravni spor jer smatra da tuženi nije postupio u skaldu sa uputama iz rpesude broj: S 1 3 U 030295 18 U od 06.02.2020.godine kojom je sud uvažio tužbu tužitelja i predmet vratio na ponovno odlučivanje u dijelu kojim je tužitelj potraživao troškove pravnog zastupanja (paušal 25% u skladu sa članom 12. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS broj: 68/05). Sud je u navedenoj odluci dao jasne razloge zašto tužitelju

pripada potraživana paušalna naknada a tuženi u ponovnom psotupku odbija zahtjev sa obrazloženje da tužitelj nije dokazao na šta se odnosi potraživani paušal od 25%.
Međutim, tužitelj navodi da u skladu sa Tarifom ima pravo na paušal i ne mora navoditi na šta se odnosi, odnosno obrazlagati taj paušal. Stoga tužitelj smatra da je osporeno rješenje nezakonito jer je potraživan paušal nužni trošak pa predlaže da sud poništi osporeno rješenje i tuženog obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 977,50KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijanog rješenja, postupajući u skladu sa uputama iz presude ovog suda broj: S 1 3 U 0 030295 18 U od 06.02.2020.godine, u ponovnom postupku tuženi je odbio žalbu tužitelja izjavljenu na Odluku o poništenju postupka u dijelu koji se odnosi na troškove naknade za sastav žalbe i to paušala od 25% u skladu sa članom 14. Advokatske Tarife RS. Tuženi je ocijenio da tužitelju na pripada potraživani paušal od 25%, u visini 150 bodova jer se radi o postupcima prema kojima se visina nagrade određuje prema članu 3. Tarife jer se radi o neprocjenjivom predmetu javne nabavke. U odnosu na navedeno, tuženi je naveo da tužitelj nije dokazao osnovanost potraživanog paušala jer nije naveo ni dokazao koje su to sporedne radnje obavljane u postupku u kojem je izjavio predmetnu žalbu. Zbog toga je donesena odluka kao u dispozitivu.

Prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost pobijanog rješenja.

U skladu sa odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) propisano da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi *opravdane* troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Dalje, u odredbama člana 120. Zakona javnim nabavkama BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) propisano je da je za rješavanje zahtjeva za naknadu troškova u postupku javne nabavke iz člana 119. stava (1) ovog zakona nadležan je Ured za razmatranje žalbi BiH. U skladu s citiranom odredbom člana 119. ovog zakona, ako ugovorni organ povrijedi odredbe ovog zakona ili podzakonskih akata, privredni subjekat ima pravo od ugovornog organa zahtijevati naknadu troškova za pripremu ponude i troškova učešća u postupku javne nabavke.

Pravilnim tumačenjem navedenih odredbi, ovo vijeće je tužbu tužitelja uvažilo i predmet vratilo na ponovni postupak iz razloga jer u osporenom rješenju tuženi nije pravilno utvrdio odlučne činjenice u pogledu iznosa dodijeljenih troškova postupka. Naime, kako to proizilazi iz žalbe tužitelja, tužitelj je postavio zahtjev za troškove na način da je u troškovniku zahtijevao naknadu za sastav žalbe i paušal u iznosu od 25% kako mu u skladu sa članom 14 Tarife RS, i pripada. S tim u vezi, u obrazloženju osporenog rješenja kao i izreci samog konačnog akta tuženi je

propustio da odluči o paušalu u iznosu od 25% koji tužitelju pripada u skladu sa navedenom tarifom, a sve cijeneći da je takav zahtjev postavljen u troškovniku koji je sastavi dio žalbe.

Dakle, u skladu Advokatskim tarifom RS, u članu 12.propisano je da advokatu pripada paušalna nagrada u iznosu od 25% od iznosa nagrade određene ovom Tarifom za radnju u postupku za koju su sporedne radnje obavljene za sve sporedne radnje obavljene u svim postupcima (prikupljanje informacija, preglede spisa, predaja podnesaka sudu i pošti i sl. radnje.), za koje radnje mu pripada posebna nagrada prema ovoj Tarifi. Slijedom navedenog, tužitelj nije morao posebno dokazivati osnovanost postavljenog zahtjeva za paušal obzirom da je isti istakao u svojoj žalbi.

Zbog toga je ovo vijeće tužbu uvažilo i predmet vratilo na ponovno odlučivanje tuženom. U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, tuženi će donijeti novu odluku, pravilnom primjenom materijlanog propisa u odnosu na iznos dodijeljenih troškova a sve imajući u vidu odredbe člana 62-65. Zakona o upravnim sporovima BiH.

Kako je tužitelj uspio sa tužbom to mu u smislu odredbe člana 61. Zakon o upravnim sporovima pripada i naknada za troškove upravnog spora. Kako je tužitelj uspio sa tužbom nesporno mu pripadaju i troškovi upravnog spora i to prema članu 3. Tarife o naknadi za rad advokata u RS(„Službeni glasnik RS" broj: 68/05). Dodijeljeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00KM (300 bodova x 2KM), iznos od 150,00KM paušala 25% što ukupno iznosi 750,00KM I PDV-a 17% i sudske takse.

Imajući u vidu navedeno, Sud je primjenom odredbi člana 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 i 74/10.) donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Ljiljana Lalović